

Folketinget, hvor det blev henvist til et Udvalg, der stillede et Ændringsforslag om at indsætte Bestemmelsen om de selvstændige Kvinder; det kaldes under Behandlingen for det islandske System. Dette Ændringsforslag blev indsat i Regeringsforslaget, og daværende Indenrigsminister Ingerslev udtalte derom under Forhandlingerne her i Tinget den 21de Marts 1887, at han ikke vilde modsætte sig dette, men han mente, at det ikke burde fremkomme som et lokalt Forslag for København alene, men at det var bedst at faa det gennemført ved almindelig Lov. Loven blev saa enstemmig vedtagen her i Folketinget, kom op i Landstinget igen, og Landstinget udstemte Kvinderne. Alt var for saa vidt ved det gamle, men i 1886 fremsatte Bajer Forslag om forskellige Forandringer i Betingelserne for Adgang til Valgret og Valgbarhed her i København. Han fordrede Valgret for alle, der have Valgbarhed til Folketinget uden Hensyn til Skattecensus og uden Hensyn til Køn, og fordrede tillige Forholdstalsvalg. Saa vidt jeg husker, blev Rigsdagen kørt efter opløst, og under 9de Februar 1887 fremsatte Bajer paa ny sit Lovforslag her i Folketinget, hvor han fik det vedtaget med 54 Stemmer mod 11. Man havde dog, maa jeg bemærke, af Hensigtsmæssighedshensyn flyttet Kvinderne fra dette private Lovforslag over til det nys omtalte samtidig for Tingene verserende Regeringsforslag. Sagen om Forholdstalsvalg og Udvidelse af Valgretten for alle Skatteborgere kom op til Landstinget, hvor det blev nægtet Overgang til 2den Behandling med 25 Stemmer mod 19. Saa blev Sagen atter bragt frem den 7de Oktober 1887 af Frederik Bajer, og der stod det saaledes for Kvindernes Vedkommende, at der fordredes baade Valgret og Valgbarhed og ellers de forrige Betingelser med Bortfalden af Skattecensus, det blev vedtaget af Folketinget, opsendt til Landstinget, hvor Overgang til 2den Behandling blev nægtet. Den 19de Oktober 1891 blev der stillet et privat Lovforslag her i Tinget af de nuværende Repræsentanter for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) og Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) og nu afdøde Herman Bing, der den Gang repræsenterede Bælum-Kredsen. Det var et Lovforslag, der indeholdt forskellige Forandringer i de gamle Lovbestemmelser; særlig fordredes der, at der skulde være flere Medlemmer i Borgerepræsentationen, nemlig 48. Der fordredes Valgret for dem, som havde Valgbarhed til Folketinget uden Hensyn

til, hvor stor Skat de svarede, naar de blot vare ansatte til Skat. Endvidere vilde man give Valgret, men ikke Valgbarhed, til Enker og ugifte Kvinder — det var altsaa en Gennemførelse af det islandske System — og saa vilde man anvende Forholdstalsvalget. Om dette Lovforslag erklærede den daværende Minister, at han erkendte, at det er et Undtagelsesforhold, at ikke alle Skatteydere her i København have Valgret, og det mente han nok, at der ved Lejlighed kunde være Grund til at afhjælpe, og Ministeren kunde dernæst ikke se nogen Indvending imod at indføre det islandske Princip angaaende Kvinderne. Lovforslaget blev henvist til et Udvalg, der afgav Betænkning og foreslog en Dagsorden, der opfordrede Regeringen til at fremsætte et Lovforslag om en forandret Valgmaade og derunder Indførelse af Forholdstalsvalg. Nu forlade vi for største Delen de private Lovforslags Tid og gaa over til den Tid, da Regeringen tager Sagen i sin Haand. Det første Regeringsforslag fremlægges den 6te Februar 1893 af daværende Minister Ingerslev. Det gaar ud paa at dele Vælgerne i to Klasser. For det første den almindelige Vælgerklasse, der bestaar af alle, der ere ansatte til og svare Indkomstskat, og paa den anden Side den anden Halvdel, jævnbyrdig med dem, de højstbeskattede Vælgere, det vil sige den Femtedel deraf, som repræsenterer mindst to Tredjedele af Skatten, og saa vilde Lovforslaget indføre Forholdstalsvalg. Lovforslaget blev henvist til et Udvalg, hvor det aldrig kom fra. Det samme Aar, den 6te Oktober 1893, blev der atter fremsat et Regeringsforslag, ganske ligelydende med det forrige, som blev henvist til Udvalg. Imidlertid kommer der to private Lovforslag, et i 1893 og et i 1895. Det i 1893 blev stillet af den nuværende Repræsentant for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) og den tidligere Folketingsmand Bajer. Det fordrede for Kvinderne Valgret og Valgbarhed, blev vedtaget her i Folketinget og opsendt til Landstinget, hvor det blev standset med en Dagsorden. I 1895 blev der stillet et Forslag af den nuværende Folketingsmand for Verninge (Holm) og den daværende Folketingsmand for Sønderlø (Højmark) om Kvindens Valgret. Det blev vedtaget herved og sendt til Landstinget, hvor det atter blev standset med en Dagsorden. I 1894 fremkom der Regeringsforslag fra den nuværende Konseilspræsident, hvor Udvalget afgav en Beretning, som væsentlig gik ud paa at fordre de samme Ting som i det tidligere private